

مقایسه بین روش های کاهش بعد آنالیز مولفه های اصلی (PCA) و آنالیز مولفه های اصلی مبتنی بر هسته (KPCA) با روش تقسیم داده KCV به کمک دسته بندی شبکه عصبی المن (ANN-ELMAN) در تشخیص چهره

آتنا عباس زاده ، سعید طوسی زاده

دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی برق کنترل، دانشگاه آزاد، واحد مشهد، atena.abbaszadeh@gmail.com

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مشهد، saeedtoosizadeh@yahoo.com

چکیده :

در این مقاله به منظور دسته بندی تصاویر چهره بانک اطلاعاتی ORL، از روشهای کاهش بعد آنالیز مولفه های اصلی (PCA) و آنالیز مولفه های اصلی مبتنی بر هسته (KPCA) با روش دسته بندی شبکه عصبی المن (ELMAN) استفاده شده است. شبکه المن به عنوان شبکه برگشتی برای مدل کردن حافظه دار سیستم پیشنهاد شده است. به منظور بررسی اثر استفاده از تعداد مولفه های PCA و KPCA در میزان دقت دسته بندی سیستم و زمان دسته بندی چهره های بانک اطلاعاتی بکار رفته، مراحل دسته بندی با تعداد مولفه های مختلف انجام شد و با هم مقایسه گردید که در حالت بهینه دقت تشخیص ۹۳.۵۸٪ بدست آمد.

کلید واژه - آنالیز مولفه های اصلی، آنالیز مولفه های اصلی مبتنی بر هسته، شبکه عصبی المن، تشخیص چهره، نرمال سازی داده

۱- مقدمه

تشخیص چهره یک عمل تشخیص الگو است که به طور خاص بر روی چهره ها انجام می شود. این عمل عبارتست از دسته بندی یک چهره به عنوان (شناخته شده) و (ناشناس) پس از مقایسه با چهره های ذخیره شده ی افراد شناخته شده. مدل های محاسباتی تشخیص چهره بایستی پاسخگوی چندین مسئله دشوار باشند. این سختی از آنجا ناشی می شود که چهره ها بایستی به گونه ای ارائه شوند که اطلاعات موجود در چهره را برای تشخیص یک چهره خاص از دیگر چهره ها به بهترین نحو بکار برند. در این مورد چهره ها باعث یک مسئله ی دشواری شوند چرا که همه چهره ها از آنجا که مجموعه ویژگی های یکسانی مانند چشمان، بینی و دهان دارند، مشابه با یکدیگر هستند [۱].

سیستمها و تکنیکهای مختلف بررسی هویت و شناسایی چهره در [۲] و [۳] معرفی و آنالیز شده اند که از این موارد می توان به روش شبکه عصبی المن اشاره نمود که در سالهای اخیر به شکل وسیعی در کاربردهای مختلف بازشناسی الگو مورد استفاده قرار گرفته است. کلیات روش شبکه عصبی المن در بخش ۳ آمده است این روش در مراجع [۴] و [۵] برای بررسی هویت و شناسایی چهره بکار برده شده است.

در این مقاله از روشهای آنالیز مولفه های اصلی (PCA^۱) و آنالیز مولفه های اصلی مبتنی بر هسته KPCA^۲ [۵] برای کاهش بعد و از روش KCV^۳ برای تقسیم داده ها به دسته های آموزش و آزمون و نیز از شبکه عصبی المن برای دسته بندی استفاده شده است و به عنوان یک کار پژوهشی اثر تعداد مولفه های PCA و KPCA در دقت تشخیص و زمان تشخیص بررسی شده است. این مقاله بدین صورت سازمان یافته است: بخش ۲ استخراج ویژگی و الگوریتم PCA و KPCA مورد استفاده در مقاله، بخش ۳ روش KCV، بخش ۴ معرفی شبکه عصبی المن و بخش ۵ آزمایشات تجربی نشان داده شده و مورد بحث قرار میگیرد. بخش ۶ نیز به نتیجه گیری اختصاص یافته است.

¹Principal Component Analysis

²Kernel Principal Component Analysis

³ K-Fold Cross-Validation

۲- استخراج ویژگی

پس از آشکارسازی و استاندارد نمودن تصاویر چهره، ویژگی های تصاویر استخراج می شود. در مرحله آموزش سیستم، با استخراج ویژگی ها برای هر کاربر مدل کاربر به دست می آید. سپس در مرحله تأیید هویت، بردار ویژگی های تصویر ورودی با مدل کاربر در پایگاه داده مقایسه می شود تا تصمیم گیری در مورد قبول یا رد ادعا، اتخاذ شود. صرف نظر از نوع ویژگی و روش استخراج، خروجی این مرحله ماهیت تصویر نخواهد داشت، بلکه بردار یا ماتریسی از ویژگی هاست.

تاکنون از روش های متفاوتی برای استخراج ویژگی ها و کاهش ابعاد ویژگیها و دسته بندی استفاده شده است [۶]. در این بخش دو روش که در این پژوهش از آنها بهره گرفته شده است، به صورت مختصر توضیح داده می شود.

۲-۱- الگوریتم PCA در تشخیص چهره

ایده اصلی PCA کاهش ابعاد داده های موجود در یک مجموعه داده می باشد بگونه ای که تغییرات موجود در این داده ها تا حد امکان حفظ گردد. در PCA، درحقیقت بردارهای ویژه یا همان بردارهای عمود بر هم به صورتی است که اولین مولفه PCA بیشترین اطلاعات را در خود دارد و این روند تا آخرین مولفه دنبال می شود و مولفه آخرین کمترین اطلاعات را در خود جای داده است. تبدیل خطی PCA دادگان را به فضایی نگاشت می کند که در آن داده ها بیشترین واریانس را داشته باشند. فرض کنید دادگان شامل N مشاهده، $X_k \in R^M$ و $k=1, \dots, N$ و $\sum_{k=1}^N X_k = 0$ باشد. ماتریس کوواریانس مجموعه دادگان از رابطه زیر بدست می آید: [۷]

$$C = \frac{1}{N} \sum_{k=1}^N X_k X_k^T \quad (1-1-2)$$

با قطری سازی C مولفه های اصلی بدست می آیند که این مولفه ها تصویر متعامد روی بردارهای ویژه هستند که با حل معادله مقادیر ویژه محاسبه می شوند. [۷]

$$\lambda V = CV \quad (2-1-2)$$

که $\lambda \geq 0$ مقادیر ویژه و $V \in R^M \setminus \{0\}$ (به معنی R^M به استثنای $\{0\}$) بردارهای ویژه می باشند. از طرفی $CV = \frac{1}{N} \sum_{k=1}^N (X_k \cdot V) X_k$ ، همه پاسخها برای V بایستی ترکیب خطی از مشاهدات باشند، داریم: [۷]

$$V = \sum_{k=1}^N \alpha_k X_k$$

که α_k ها ضرایبی هستند که مقادیر آنها به گونه ای انتخاب می شوند که رابطه بالا برقرار باشد. [۷]

۲-۲- الگوریتم KPCA در تشخیص چهره

تکنیک اصلی KPCA محاسبه تبدیل PCA در فضای نگاشت یافته توسط یک تابع نگاشت غیر خطی است که از ایده هسته برای تخمین این نگاشت استفاده می شود. داده های نگاشت یافته $\phi(X_1), \dots, \phi(X_N)$ را در نظر بگیرید که میانگین آنها صفر نباشد. ابتدا با رابطه زیر میانگین داده های نگاشت یافته صفر می شود:

$$\hat{\phi}(X_k) = \phi(X_k) - \frac{1}{N} \sum_{j=1}^N \phi(X_j) \quad (2-2-1)$$

ماتریس کوواریانس از رابطه (۲-۲-۲) محاسبه می شود:

$$\hat{\Sigma} = \frac{1}{N} \sum_{j=1}^N \hat{\phi}(X_j) \hat{\phi}(X_j)^T$$

معادله مقادیر ویژه برای ماتریس کوواریانس فوق بفرم $\hat{\lambda} \hat{V} = \hat{\Sigma} \hat{V}$ می باشد. که $\hat{\lambda} \geq 0$ مقادیر ویژه و $\hat{V} \in F \setminus \{0\}$ (به معنی F به استثنای $\{0\}$) بردارهای ویژه می باشند. معادل معادله مقادیر ویژه را می توان به صورت رابطه (۲-۲-۳) نوشت:

$$\hat{\lambda} (\hat{\phi}(X_k) \cdot \hat{V}) = (\hat{\phi}(X_k) \cdot \hat{\Sigma} \hat{V}), k = 1, \dots, N \quad (2-2-3)$$

که $\hat{\alpha}_k$ ها ضرایبی هستند که مقادیر آنها به گونه ای انتخاب می شوند که رابطه (۲-۲-۴) برقرار باشد

$$\hat{V} = \sum_{k=1}^N \hat{\alpha}_k \hat{\phi}(X_k) \quad (2-2-4)$$

که با جایگذاری رابطه (۲-۴) در رابطه (۲-۳) خواهیم داشت:

$$\hat{\lambda}\alpha = K\alpha, (\alpha = (\alpha_1, \dots, \alpha_N)^T) \quad (2-5)$$

که K ماتریس هسته بوده و به فرم ماتریس مربعی $N \times N$ با عناصر $K_{i,j} = (\varphi(X_i), \varphi(X_j)) = k(X_i, X_j)$ می باشد. برای نرمال سازی راه حل-های (λ_k, α^k) ، بایستی رابطه $\lambda_k(\alpha^k \cdot \alpha^k) = 1$ در فضای نگاشت یافته اعمال شود. همچنین، همانند هر الگوریتم PCA دیگری، دادگان در فضای نگاشتیافته باید متمرکز^۴ شوند. برای این کار ماتریس هسته با رابطه زیر جایگزین می شود،

$$\hat{K} = K - 1_N K - K 1_N + 1_N K 1_N \quad (2-6)$$

که $(1_N)_{i,j} = 1/N$ می باشد. [۸]

۳- روش تقسیم داده KCV

در این روش مجموعه کل داده ها به طور تصادفی به K گروه تقسیم می شوند، که با هم هم پوشانی ندارند. سپس برای هر ترکیب دلخواه از این K گروه ترکیب های آموزش و آزمون ساخته می شود. سپس طی K مرحله هر بار یکی از دسته ها به عنوان آزمون و $K-1$ دسته دیگر به عنوان آموزش استفاده می شود و میزان اعتبار روش روی دسته آزمون سنجیده می شود. در نهایت K مقدار برای میزان صحت روش بدست می آید که می توان میانگین آن را به عنوان میزان صحت روش در نظر گرفت. هر چه پراش مقادیر بدست آمده از K مرحله کمتر باشد، اعتبار نتیجه بیشتر است. در بیشتر مقالات در مورد تقسیم به گروه های آزمون و آزمایش بیشتر از $K=10$ و $K=5$ استفاده می کنند.

۴- شبکه عصبی المن

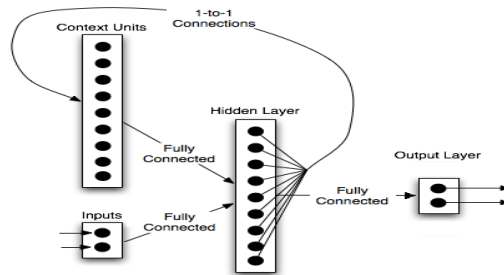
یک شبکه عصبی دینامیک (DNN^۵)، می تواند ساختارش را برای پذیرش تغییرات مداوم تطبیق دهد و هیچ گاه تغییرات در توپولوژی و آموزش را متوقف نمی سازد [۹]. شبکه المن به عنوان شبکه برگشتی^۶ برای مدل کردن حافظه دار سیستم پیشنهاد شده است. شبکه المن شبکه ای سه لایه با فیدبک از خروجی لایه پنهان به ورودی است. مزیت آن بر شبکه های کاملاً برگشتی این است که می توان از پس انتشار برای آموزش شبکه استفاده کرد. این امر به این دلیل است که اتصالات به واحدهای زمینه^۷ ثابت هستند، به گونه ای که واحدهای زمینه به عنوان تأخیر یک دوره نمونه برداری عمل می کنند. لایه Context یک کپی از خروجی نورون های پنهان را در خود ذخیره می کند و مقدار نورون لایه Context به عنوان یک سیگنال ورودی اضافی به لایه پنهان اعمال می شود [۱۰]. در شبکه المن، وزن ها از لایه مخفی به لایه Context روی ۱ تنظیم و ثابت می شوند، زیرا مقادیر نورون های Context باید حتماً کپی شده خروجی نورون های لایه پنهان باشند. به علاوه وزن های اولیه خروجی نورون های Context مساوی با نصف محدوده خروجی دیگر نورون ها در شبکه هستند. یک تعبیر این شبکه این است که خروجی های لایه مخفی نمایان گر حالت شبکه هستند. خروجی های شبکه توابعی از حالت کنونی، حالت قبلی (آن چنان که توسط واحدهای زمینه تأمین شده) و ورودی های کنونی هستند. این بدان معنی است که وقتی مجموعه ای از ورودی ها به شبکه نشان داده شود، شبکه می تواند یاد بگیرد که خروجی های مناسب در زمینه حالت های قبلی شبکه را ارائه دهد. شبکه المن در اصل برای تشخیص گفتار ابداع شده بود، اما در سایر زمینه ها نظیر شناسایی سیستم و پیش بینی کوتاه مدت، که در برنامه ریزی حرکت ربات ها به کار می رود، نیز زیاد مورد استفاده قرار گرفته است. شبکه المن دارای نورون های tansig در لایه پنهان و نورون های Purelin در لایه خروجی می باشد. این ترکیب ویژه است زیرا شبکه های دو لایه ای با این توابع تبدیل می تواند هر تابعی (با یک تعداد محدود از ناپیوستگی ها) با دقت دلخواه را تخمین بزند. نمایی از ساختار شبکه عصبی المن نمونه در شکل ۱ به نمایش گذاشته شده است.

⁴ To be centered

⁵ Dynamic Neural Network

⁶ Recurrent

⁷ Context units

شکل ۱: نمایی از ساختار شبکه عصبی المن نمونه

در این تحقیق از یک شبکه عصبی المن ۳ لایه با ۸ نورون در لایه مخفی و ۱ نورون در لایه خروجی و در لایه ورودی با نورون هایی متناسب با تعداد ویژگی های بهینه استفاده شده است. آزمایش های مختلفی با تعداد متفاوت نورون های لایه مخفی برای بدست آوردن بهترین نتیجه انجام شده است. در اینجا در لایه های مخفی و خروجی از تابع فعال ساز سیگموئید استفاده شده است، زیرا این تابع غیرخطی و مشتق پذیر می باشد.

در صورت عدم انتخاب ساختار مناسب، شبکه دچار مشکل *Over Training* می گردد. بر اساس روابط تجربی دو عامل تعداد بردارهای ورودی شبکه و تعداد کل وزن های شبکه برای جلوگیری از این مشکل مهم می باشند. برای مثال اگر شبکه ای سه لایه با ۵ نورون در لایه ورودی، ۳ نورون در لایه میانی و ۲ نورون در لایه خروجی داشته باشیم، تعداد وزن های شبکه $21 = 2 \times 3 + 3 \times 5$ خواهد شد. بنابراین در حالت واقعی تعداد بردار های ورودی باید در حدود $4 \times 21 = 84$ یا بیشتر انتخاب گردد.

$$(1-4) \quad \frac{\text{تعداد بردار ورودی شبکه}}{\text{تعداد کل وزن های شبکه}} > 3 \text{ or } 4 \text{ (Real), } 10 \text{ (Ideal)}$$

با توجه به اینکه شبکه عصبی بر اساس عملکردی تصادفی عمل میکنند، معمولاً متوسط چند بار اجرا به عنوان درصد تفکیک نهایی در نظر گرفته می شود. اما برای بدست آوردن دقت شبکه می توان میزان انحراف معیار چند بار اجرا را به عنوان دقت شبکه در تفکیک داده ها در نظر گرفت که در اکثر گزارشات به صورت \pm در نتایج آورده می شود.

۵- نتایج تجربی و تحلیل آنها

در این بخش به بررسی بانک اطلاعاتی و الگوریتم استفاده شده می پردازیم.

۵-۱- بانک چهره

تصاویر آزمایشی از بانک اطلاعاتی ORL^۸ هستند این داده ها شامل ۴۰۰ تصویر شخصی از ۴۰ نفر است. برای هر فرد ۱۰ تصویر متفاوت در زمانهای مختلف و با تغییرات روشنایی، ژستهای مختلف (چشمهای باز بسته، لبخند و بدون لبخند) و وضعیتهای دیگرمانند باعینک و بدون عینک تهیه شده اند.

شکل ۲: گوشه ای از تصاویر انتخاب شده برای آموزش در بانک ORL

شکل ۳: گوشه ای از تصاویر انتخاب شده برای آزمون در بانک ORL

از ۱۰ تصویر هر فرد، ۷ تصویر در مرحله آموزش و ۳ تصویر دیگر در مرحله آزمایش استفاده شده اند. تصاویر آموزشی به صورت هوشمند طوری انتخاب شده اند که حداکثر اطلاعات غیر وابسته به یکدیگر را دارا باشند.

۵

#	تعداد ویژگی کاهش با PCA	درصد صحت آموزش	درصد صحت آزمون	تعداد تصاویر غلط شناسایی شده در آموزش	تعداد تصاویر غلط شناسایی شده در آزمون	زمان سپری شده (Sec)
1	۱۲۰	۹۱.۴۸	۷۶.۶۷	۲۳.۸۴	۲۷.۹۹	۳۴.۰۵۸۹
2	۱۱۵	۹۱.۳۷	۷۷.۷۵	۲۴.۱۴	۲۶.۶۹	۲۹.۲۷۸۳
3	۱۱۰	۹۱.۶۲	۷۷.۱۷	۲۳.۴۴	۲۷.۳۹	۲۸.۶۵۲۷
4	۱۰۵	۹۰.۶۹	۷۷.۰۰	۲۶.۰۴	۲۷.۵۹	۲۸.۵۱۲۸
5	۱۰۰	۸۹.۸۴	۷۵.۰۰	۲۸.۴۴	۲۹.۹۹	۲۸.۲۰۵۳
6	۹۵	۸۸.۹۱	۷۶.۱۷	۳۱.۰۴	۲۸.۵۹	۲۷.۹۷۱۵
7	۹۰	۸۸.۵۹	۷۳.۲۵	۳۱.۹۴	۳۲.۰۹	۲۷.۷۱۰۱
8	۸۵	۸۹.۱۶	۷۴.۹۲	۳۰.۳۴	۳۰.۰۹	۲۷.۵۱۳۴
9	۸۰	۸۸.۶۶	۷۵.۰۰	۳۱.۷۴	۲۹.۹۹	۲۷.۱۹۵۶
10	۷۵	۸۶.۸۰	۷۳.۱۷	۳۶.۹۴	۳۲.۱۹	۲۷.۱۷۵۶
11	۷۰	۸۶.۹۸	۷۴.۴۲	۳۶.۴۴	۳۰.۶۹	۲۶.۹۴۳۸
12	۶۵	۸۶.۷۳	۷۶.۹۲	۳۷.۱۴	۲۷.۶۹	۲۶.۴۰۹۷
13	60	۸۵.۵۵	۷۴.۲۵	۴۰.۴۴	۳۰.۸۹	۲۶.۲۰۰۱

۲- اجرای الگوریتم

تحقیق انجام شده شامل مراحل زیر است:

۱- خواندن مجموعه تصاویر و ایجاد ماتریس هدف:

۱۱۲ × ۹۲ × ۴۰۰ و ۱ × ۴۰۰

۲- اجرای PCA: انتخاب تعداد داده جهت کاهش با استفاده از PCA ۳- تبدیل تصاویر به ابعاد ۷۰ × ۹۰ × ۴۰ و سپس تبدیل به بردار

۳۰۰ × ۴۰۰

۴- محاسبه میانگین بردارهای ویژگی و کاهش هر بردار ویژگی از بردار میانگین

۵- یافتن مقادیر ویژه و مرتب سازی آنها در نهایت کاهش بعد مطابق با مقدار از قبل تعیین شده در مرحله ۲ و ۱

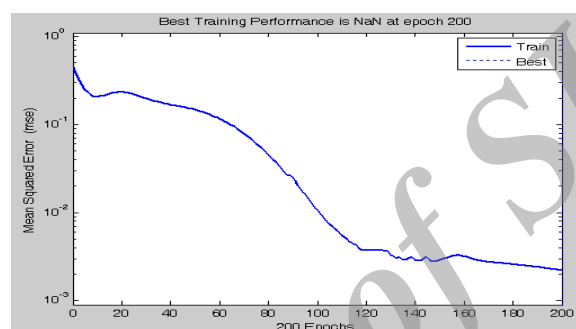
۶- انتخاب داده آموزش و آزمون به همراه بردار هدف هر یک: ۷۰٪ و ۳۰٪ کل داده برای داده آموزش و آزمون بصورت تصادفی و مستقل از هر کلاس انتخاب شد.

۷- ایجاد شبکه عصبی: یک شبکه عصبی دو لایه المن، با تعداد نورون در لایه ورودی معادل با تعداد ویژگی های انتخاب شده توسط PCA و ۶ (تعداد خروجی های باینری) نورون در لایه خروجی انتخاب شد. همچنین تعداد اپوک ۲۰۰، مقدار $\mu = 0.95$ و تابع عملکرد حداقل مربعات خطا (MSE^9) و آموزش به روش گرادیان تطبیقی پس انتشار خطا^{۱۰} در نظر گرفته شد.

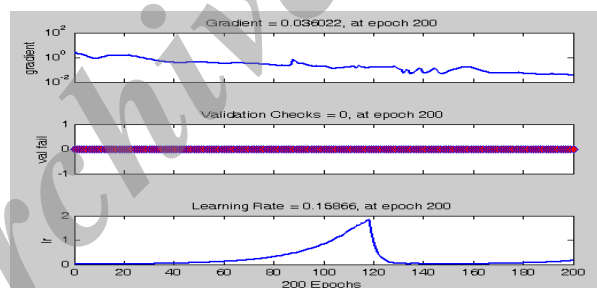
۸- آموزش شبکه با داده های آموزشی و بردار هدف داده های آموزشی.

۹- شبیه سازی داده آزمون با شبکه آموزش دیده شده.

۱۰- محاسبه زمان اجرای الگوریتم و محاسبه درصد صحت داده آموزش و آزمون و میزان خطا: جهت حصول اطمینان از نتایج بدست آمده، متوسط ۱۰ بار اجرا الگوریتم (روش KCV) بعنوان درصد صحت در نظر گرفته شد.

شکل ۴: نمودار خطای همگرایی شبکه عصبی مشخص شده در بخش ۵ در طی ۲۰۰ اپوک و برای تعداد ۱۰۰ ویژگی

شکل ۵: آموزش شبکه انتخاب شده شامل از بالا به پایین: ۱- گرادیان خطا ۲- نمودار اعتبارسنجی شبکه ۳- نرخ آموزش در طی ۲۰۰ اپوک و برای تعداد ۱۰۰ ویژگی

به منظور اطمینان از صحت نتایج بدست آمده، برنامه بدین ترتیب عمل می کند که در هر مرحله از ۱۰ عضو موجود در هر کلاس ۷ تا برای آموزش و ۳ تا برای آزمون تصادف و مستقل از هم انتخاب می شود (با استفاده از روش ^{۱۱} KCV). همچنین نتایج بدست آمده از متوسط ۱۰ بار اجرای برنامه بوده است. همچنین به منظور بررسی اثر استفاده از تعداد مولفه های PCA و KPCA در میزان دقت دسته بندی سیستم و زمان دسته بندی چهره های

⁹ Mean Square Error

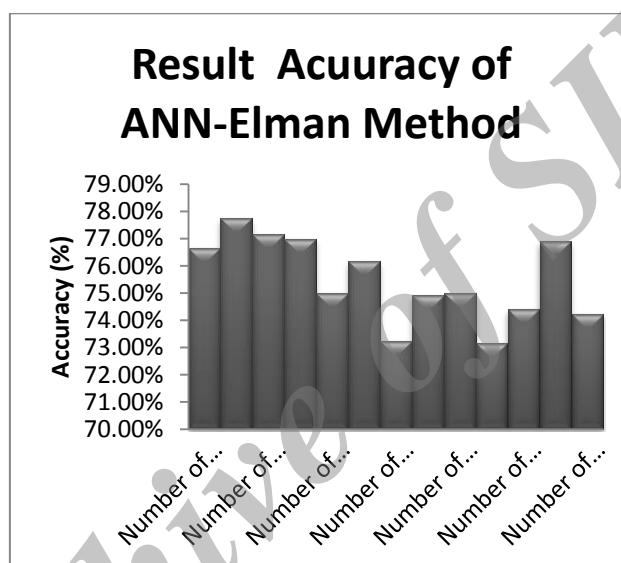
¹⁰ Gradient Decent Back propagation with adaptive learning Rate

¹¹ K-Fold Cross-Validation

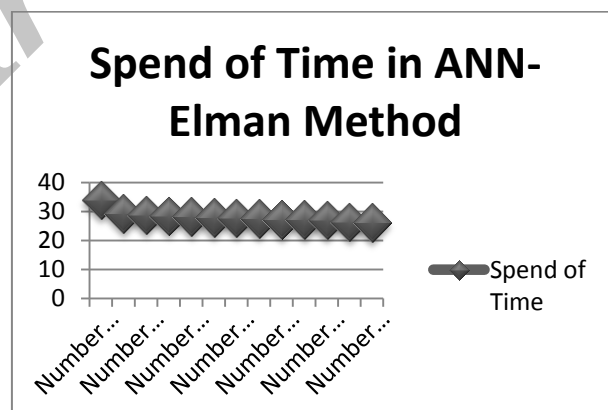
بانک اطلاعاتی بکار رفته، مراحل دسته بندی با تعداد مولفه های مختلف انجام شدند. نتایج بدست آمده از اجرای الگوریتم در جدول 1 نشان میدهد که می توان مجموعه تصاویر را با تعداد ۱۱۵ ویژگی PCA و با استفاده از الگوریتم ANN-ELMAN تا ۷۷.۷۵٪ یکدیگر تفکیک کرد اما اجرای الگوریتم در این حالت دارای زمان کمی در حدود ۲۹ ثانیه می باشد. ضمناً افزایش تعداد مولفه ها تا ۱۱۵ مولفه دقت سیستم را افزایش داده و افزایش بیشتر تعداد مولفه ها سبب کاهش دقت میشود. ونیز زمان دسته بندی بکارگیری تعداد مولفه افزایش مییابد.

جدول ۱- نتایج بدست آمده با استفاده از ANN-ELMAN بر روی ORL با کاهش بعد PCA پس از متوسط گیری ۱۰ مرتبه اجرا

جدول ۲- نتایج بدست آمده با استفاده از ANN-ELMAN بر روی ORL با کاهش بعد KPCA پس از متوسط گیری ۱۰ مرتبه اجرا

نمودار ۱: درصد صحت نتایج توسط شبکه عصبی دینامیک المن پس از متوسط گیری در ده بار اجرا در PCA

نمودار ۲: زمان سپری شده بر حسب تعداد تصاویر غلط شناسایی شده در آزمون توسط شبکه عصبی دینامیک المن پس از ده بار اجرا

اولین همایش ملی پیشرفت های تکنولوژی در مهندسی برق، الکترونیک و کامپیوتر

First National Conference of Technology Developments on Electrical, Electronics and Computer Engineering

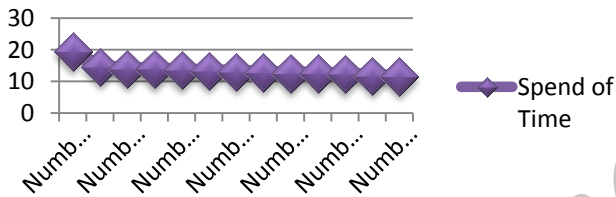
. . . W W W . T D E C O N F . I R . . .

Result Accuracy of ANN-Elman Method

نمودار ۳: درصد صحت نتایج ELMAN پس از متوسط گیری در ۱۰ بار اجرا

Spend of Time in ANN-Elman Method

نمودار ۴: زمان سپری شده در مرحله آزمون پس از متوسط گیری در ۱۰ بار اجرا

#	تعداد ویژگی و بزرگی کاهش با KPCA	درصد صحت آموزش	درصد صحت آزمون	تعداد تصاویر غلط شناسایی شده در آموزش	تعداد تصاویر غلط شناسایی شده در آزمون	زمان سپری شده (Sec)
1	۱۲۰	۹۳.۰۳	۸۱.۵۰	19.5	22.2	۱۹.۳۹۳۹
2	۱۱۵	۹۲.۹۲	۸۲.۵۸	19.8	20.9	۱۴.۶۱۳۳
3	۱۱۰	۹۳.۸۵	82.16	19.1	21.6	۱۳.۹۸۷۷
4	۱۰۵	۹۲.۲۵	81.83	21.7	21.8	۱۳.۸۴۷۸
5	۱۰۰	۹۱.۳۹	79.83	24.1	24.2	۱۳.۵۴۰۳
6	۹۵	۹۰.۴۶	81.00	26.7	22.8	۱۳.۳۰۶۵
7	۹۰	۹۰.۱۴	78.08	27.6	26.3	۱۳.۰۴۵۱
8	۸۵	۹۰.۷۱	79.75	26	24.3	۱۲.۸۴۸۴
9	۸۰	۹۰.۲۱	79.83	27.4	24.2	۱۲.۵۳۰۶

اولین همایش ملی پیشرفت های تکنولوژی در مهندسی برق، الکترونیک و کامپیوتر

First National Conference of Technology Developments on Electrical, Electronics and Computer Engineering

. . . W W W . T D E C O N F . I R . . .

10	۷۵	۸۸.۳۵	78.00	32.6	26.4	۱۲.۵۱۰۶
11	۷۰	۸۸.۵۳	79.25	32.1	24.9	۱۲.۳۷۸۸
12	۶۵	۸۸.۲۸	81.75	32.8	21.9	۱۱.۷۴۴۷
13	60	۸۷.۱۰	79.08	36.1	25.1	۱۱.۵۳۵۱

شکل ۶- مجموعه تصاویری که در طول ۱۰ بار اجراء PCA با اکثریت، (در هر دو دسته بندی کننده) غلط شناسایی شدند.

شکل ۷- مجموعه تصاویری که در طول ۱۰ بار اجرا در KPCA با اکثریت، غلط شناسایی شدند.

۶- نتیجه گیری

در این مقاله از روش آنالیز مولفه های اصلی PCA و روش آنالیز مولفه های اصلی مبتنی بر هسته KPCA با روش تقسیم داده KCV و دسته بندی شبکه عصبی مصنوعی ELMAN برای دسته بندی تصاویر چهره بانک ORL استفاده شده است. همچنین اثر بکارگیری مولفه های PCA و KPCA از ۶۰ مولفه تا ۱۲۰ مولفه در میزان تشخیص سیستم و زمان اجرای برنامه بررسی و نیز مقایسه گردید. نتایج بدست آمده نشان می دهند استفاده از KPCA در ELMAN دقت تشخیص را افزایش داده است. به عنوان ادامه کار مقایسه PCA و KPCA به روی بانک اطلاعاتی FERET با روشهای دسته بندی مانند شبکه های عصبی مورد نظر است.

۷- مراجع

- [۱] امیرحسین جهانگیر، مجید صارمی، سیستم بی درنگ تشخیص چهره براساس تجزیه به مقادیر منفرد و ضرائب همبستگی محلی، مجموعه مقالات کنفرانس بین المللی سالانه کامپیوترانجمن کامپیوتر ایران، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، دیماه ۱۳۹۲
- [۲] ابراهیم روزگار، محمدشهرام معین، بررسی سیستمهای شناسائی چهره، گزارش داخلی مرکز تحقیقات مخابرات ایران، ۱۳۹۰
- [۳] ابراهیم روزگار، محمدشهرام معین، تجزیه و تحلیل تکنیکهای مختلف شناسائی چهره، گزارش داخلی مرکز تحقیقات مخابرات ایران، ۱۳۹۱
- [4] Ivanna K. Timotius, IwanSetyawan, and Andreas A. Febrianto ,'' Face Recognition between Two Person using Kernel Principal Component Analysis and Support Vector Machines'', International Journal on Electrical Engineering and Informatics - Vol 2, Nom 1, 2012
- [5] Bernhard scholkopf, Alexandersmola, and Klaus-robertmuller, ''nonlinear component analysis as a kernel eigenvalue problem'', Max-Planck-Institut für biologische Kybernetik Arbeitsgruppe BültHo Spemannstraße 38 * 72076 Tübingen * Germany, December 2000
- [6] Omar Faruqe , Al Mehedi Hasan ,'' Face Recognition Using PCA and SVM'', Dept. of Computer Science & Engineering, Rajshahi University of Engineering & Technology, Rajshahi, Bangladesh (2010)
- [7] A. Lima, H. Zen, Y. Nankaku, C. Miyajima, K. Tokuda, T. Kitamura, ''On the Use of Kernel PCA for Feature Extraction in Speech Recognition'', Proceeding of EuroSpeech, pp. 2625–2628, Sep. 2008.
- [8] B. Scholkopf, A. Smola, and K. R. Muller, Nonlinear component analysis as a kernel eigenvalue problem, Neural Comput., vol. 10, no. 5, pp. 1299–1319, 2001.
- [9] Demuth.H, Beale.M, ''Neural Network Toolbox for Use with MATLAB'', User's Guide, 2005; 1-9.
- [10] Elman.J, ''Finding Structure in Time'', Cognitive Science, 2000; 14:179-211.

Archive of SID